

Detektivska zgodba

Če povem po resnici sem brezdomec, to se pravim da živim na ulici. Tukaj sem že nekaj let in to je moj dom. Na ulici se dogaja ogromno stvari, med njimi so prijetni in manj prijetni trenutki. Nimam veliko prijateljev, zato se bolj zapiram vase in razmišljam o svetu. Vendar se motite nisem jaz tisti, ki sedi ob pločniku in berači za denar. Res je da rad poprimem za kakšno steklenico ali cigareto, vendar sem kot nekakšen detektiv na ulici ali po ameriško rečeno street detective. Ker se zgodi veliko manj prijetnih stvari in veliko časa preživim tukaj, veliko opazim,... preberi mojo zgodbo in videl boš.

Hodil sem po ulici in si ogledoval stare in uboge starce, ki so na prvi pogled izgledali kot jaz in me je ob pogledu na njih stisnilo pri srcu. Bili so kot jaz, nekako zavrženi. Če pogledamo z drugega vidika so za druge navadni izmečki in jih zanima le njihova pokojnina in račun, ki ga bodo prevzeli. In tukaj se začne naša zgodba. Opazil sem da zadnje čase veliko upokojevcev zahaja v kletno stanovanje v katerem živi nek moški srednjih let, ki se je ravnokar vselil vanj, ko so pregnali narkomane. Vzбудilo me je veliko zanimanje, ker nisem vedel kaj se tam dogaja. V ta kletni prostor so odhajali zadržani prihajali pa žalostni in drugačni. Nekega dne sem opazil na nekem gospodu veliko modrico na obrazu. Posumil sem da tam nekaj res ni prav. Naslednji dan pa sem zaslišal dolg močan krik, ki je prihajal iz kletnega stanovanja. Čez nekaj časa je ven prišel gospod z modrico, ki sem ga videl že prejšnji dan, vendar tokrat je imel strgano obleko in bil je ves potolčen. Takrat mi je šlo že čez glavo. Povzpel sem se po ozkih stopnicah, ki so vodile v to stanovanje. Vrata so bila zaklenjena. Potrkal sem vendar se ni nihče odzval. Stopil sem nazaj in se vrnil z še večjim vprašanjem. Zatem

pa je nekdo zavpil za menoj. Bil je moški ki se je pravkar vselil tja. Čudno me je prijazno povabil v stanovanje, ki je bilo neurejeno z stoli in foteljem na sredini pa je bila miza za biljard. Kot bi vedel zakaj sem prišel sem, me je povabil na igro biljarda in mi povedal, da se dobiva z starimi gospodi, ki jim je dolgčas. In še preden sem vprašal, mi je odgovoril še na drugo vprašanje. Rekel je da je zadnjič prišlo do konflikta in naposled do nasilja oziroma pretepa. Od zadovoljstva da je vse v redu sem sprejel povabilo za igro in se sprostil ob hladnem pivu. Vse sem kmalu pozabil. Do naslednjega dne ko so našli truplo. Bil je gospod, ki sem ga videval v kletnem stanovanju. Spet se mi je vse zdelo sumljivo. Vendar sem ponovno narobe sklepal. Naredil je samomor, našli so tudi poslovilno pismo in oporoko. Vse imetje je bilo napisano na stanovalca kletnega stanovanja. Biljarder, kot sem poimenoval stanovalca prostora mi je povedal, da je gospod veliko govoril o tem in da ga njegova odločitev ni presenetila. Vprašal sem ga kaj namerava narediti z vsem denarjem, ki ga je prejel v smislu da bi že pobegnil iz te kletke. Ni komentiral, ne odgovoril ampak samo obmolnil. Na žalost nisem imel prenočišča zato sem se velikokrat odpravil v poseben dom za brezdomce. Bil je mrzel dan in dom je poln. Odslovili so me. Imel sem nekaj denarja in lahko bi prespal v hotelu, vendar bi se moj težko prigarani denar prehitro porabil, in še umazan in neumit sem bil. Spomnil sem se na dom upokojevcev. Za higieno sem zaprosil v domu za brezdomce. Vsaj to so mi dovolili. Na dom upokojevcev sem se spomnil zato, ker je tam moj dober prijatelj Ferdo. Šel sem ga obiskat, in vprašat če mi posodi kaj denarja za prenočišče. Komaj me je poznal in mi odvrnil, da nima denarja. Ravno sem hotel odkorakati, ko mi je prijazna sobarica gospa rožnik, ponudila prenočišče v prostoru doma za osebe. Z veseljem sem sprejel. Ponoči sem razmišljal zakaj je bil Ferdo tako prestrašen, in mi ni hotel posoditi denarja. Zjutraj mi je gospa prinesla še nekaj marmelade in kruha, ki ga je smuknila pri zajtrku. Lepo sem se zahvalil in odel. Minevali so dnevi. Bil je lep sončen dan. Zleknil sem se na moj pločnik in malo zadremal. Ko sem se zbudil sem zagledal Ferda, ki je zapuščal kletko biljarderja. Stekel sem za njim. Zbudil sem se ob pisku avtomobila, ki bi me skoraj povozil. Ničesar se nisem spomnil. Na glavi sem imel veliko

buško. Vedel sem le, da sem tekel za Ferdom, in potem sem se znašel tukaj. Tisto noč nisem mogel spati. Počutil sem se grozno. Naslednji dan me je presenetila grozna novica. Ferdo je naredil samomor. Ob mizi je bilo poslovilno pismo in oporoča. Kot je pisalo na listku si je življenje vzel zaradi nesmisla do življenja. Najbolj pa mi je bilo čudno to da, je bilo njegovo veliko premoženje namenjeno na biljardeja. Vedel sem da dela nekaj in mislil sem da vem kaj. Pritisnjen ob stavbo sem zaslišal krike, ki so prihajali iz kletke. Tokrat sem imel dovolj. Šel sem v prazno zapuščeno telefonsko govornico, ki je komaj delala in poklical 113. Zlagal sem se da sem se da sem sosed biljarderja. Čez nekaj minut so prišli trije policaji, ki so vstopili v stanovanje in iz njega privlekli biljarderja. V roki je imel nekakšen bič, ki je bil narejen iz žeblejev in pasov. Kmalu je prispelo tudi reševalno vozilo. Iz kletke so na nosilih prinesli žrtev biljarderja. Ponovno je bil starec. Čez nekaj dni sem v časopisu prebral, da je biljarder priznal, da je izsiljeval starce, da so mu izplačevali denar. V to jih je silil, ustrahoval fizično in psihično, nekatere je celo prisilil, da napišejo oporočo in jih usmrtil na takšen in drugačen način. Nisem bil nič kaj zadovoljen. Na ulici je kar mrgolelo kriminalistov. Veliko so me izpraševali in me zaslišali. Najbolj pa me je jezilo to da primera nisem rešil jaz. Razmišljal sem in ugotovil da se ne ujema. Postavljal sem si vprašanja. Prišel sem do rešitve. Počakal sem do sojenja biljarderja. Povedal je, vendar ne vse. Policajem sem namignil, da bi hitreje prišli do odgovor. Uspelo jim je. In kdo mislite, da je glavni krivec. Pomislite. Gospa rožnik je imela v lasti stanovanje v kleti. To klet iz katere so nagnali narkomane. Biljarder je bil narkoman. Kot skrbnica v domu počitka je upokojeince pošiljala v namišljen klub, kjer naj bi igrali biljard. To se mi je zdelo takoj čudno saj sem pod preprogo opazil iglo. Gospa rožnik je v kletki pustila biljarderj, ki je izsiljeval denar in mučil starce. On je ves denar nakazoval na njen račun. Gotovo se vprašate zakaj ga ni obdržal sam. v kletki je bil na varnem pred policisti, imel je stanovanje in prejemal je potrebno drogo. Če bi kaj denarja obdržal, in bi ona opazila, bi ga prijavila na policijo. To seveda ni naredil ker je dobil vse kar je potreboval drogo. Oba so aretirali in obtožili umorov, kraje, mučenja, trgovina z drogami, ...

In tako se ta zgodba konča. Srečen sem da sem rešil zgodbo in na to sem tudi ponosen. Žal se je slabo končalo za nekaj nekrivih starcev. Ampak vedno se tako konča, nekateri smo veseli nekateri malo manj.

Blaž Abe, 8.b